

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de Procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, de avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului Dimov Eduard, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 23 octombrie 2018, în privința inculpaților

***Cîrchelan Anatolie XXXXX**, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX
XXXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

***Dimov Eduard XXXXXX**, născut la
XX XXXXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX
XXXXXX, XXXXXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

***Caracada Veaceslav XXXXXX**, născut
la XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX
XXXXXX, XXXXXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 02.04.2015 – 03.10.2016,
instanța de apel: 27.03.2017 – 23.10.2018,
instanța de recurs: 30.01.2019 – 06.03.2019.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 03 octombrie 2016, Cîrchelan Anatolie a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 5 închisoare, art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, art. 179 alin. (2) Cod penal la 3 luni închisoare, art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la 6 ani închisoare și art. 155 la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând de la 03.10.2016, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 30.12.2015 până la 04.02.2016.

Dimov Eduard a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 5 închisoare, art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, art. 179 alin. (2) Cod penal la 3 luni închisoare, art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare și art. 155 la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând de la 03.10.2016, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 30.12.2015 până la 04.02.2016.

Caracada Veaceslav a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 5 închisoare, art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, art. 179 alin. (2) Cod penal la 3 luni închisoare, art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare și art. 155 la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori până la atingerea majoratului, începând de la 03.10.2016, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 30.12.2015 până la 04.02.2016.

De la inculpați s-au încasat, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 80 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 18 octombrie 2013, orele 23.20, inculpații minori Cîrchelan A., Dimov E. și Caracada V., aflându-se în XXXXXX XXXXXX, XXXXX, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă, având scopul atacului tâlhăresc asupra părții vătămate Putere T., cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane și anume a unei motorete, au pătruns în domiciliul acestuia, unde, înarmându-se cu un cuțit, amenințându-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viață pe Putere T., au atentat la sustragerea motoretei, însă nu și-au dus intenția criminală de a sustrage motoreta până la capăt, din motive independente de voința lor și anume, datorită faptului opunerii rezistenței părții vătămate Putere T., însă au sustras deschis produse alimentare, în sumă totală de 134 lei.

Tot ei, în continuarea intențiilor criminale, nemijlocit după comiterea infracțiunii de tâlhărie la partea vătămată Putere T., la 18 octombrie 2013, orele 23.50, aflându-se în XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, acționând de comun acord

și prin înțelegere prealabilă, având scopul atacului tâlhăresc asupra părții vătămate Hioară N., au pătruns în domiciliul ultimului, unde, înarmându-se cu un cuțit, amenințând cu aplicarea violenței periculoase pentru viața partea vătămată, l-au imobilizat legându-i mâinile și picioarele, după care au sustras în mod deschis bani în sumă de 700 lei, cauzându-i o pagubă considerabilă.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea obiectului folosit în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Inculpații Cîrchelan A. și Dimov E., în continuarea intențiilor criminale, nemijlocit după comiterea infracțiunii de tâlhărie la partea vătămată Hioară N., în noaptea de 18 spre 19 octombrie 2013, aflându-se ilegal în domiciliul ultimului, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Caracada V., primii Cîrchelan A. și Dimov E. aplicând constrângerea fizică manifestată prin imobilizarea victimei, știind că victima suferă de o boală psihică și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra din cauza dată, contrar voinței acesteia, au întreținut cu XXXX XXX un raport sexual forțat, iar Caracada V., urmărind scopul de a favoriza raportul sexual forțat comis în privința lui XXXXXX de către Cîrchelan A. și Dimov E., a înlăturat obstacolul prin imobilizarea lui Hioară N.

Acțiunile inculpaților Cîrchelan A. și Dimov E. au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra săvârșit de mai multe persoane, iar acțiunile lui Caracada V. - pe art. 42 alin. (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca complicitate la viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra săvârșit de mai multe persoane.

Tot ei, în continuarea intențiilor criminale, nemijlocit după comiterea infracțiunii de tâlhărie la partea vătămată Hioară N., în aceeași noapte de 18 spre 19 octombrie 2013, aflându-se ilegal în domiciliul ultimului, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, au atentat la răpirea autoturismului de model „VAZ 2106”, ce aparține părții vătămate Hioară N., însă nu și-au dus intenția criminală până la capăt din cauze independente de voința lor și anume, datorită faptului că nu s-a pornit motorul.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, ca tentativă la răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în spațiu îngrădit și păzit.

Tot ei, la 17 octombrie 2015, aproximativ ora 22.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile și acționând de comun acord, cu scopul încălcării inviolabilității domiciliului unei persoane, au pătruns în domiciliul părții vătămate Popazoglo E., situat în XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, unde s-au aflat o perioadă de timp fără a avea consimțământul proprietarului locuinței și fără a

reacționa la cererea proprietarului de părăsi domiciliul, au deteriorat ușa și geamurile domiciliului și au maltrat-o, cauzându-i lui Popazoglo E. leziuni corporale de gravitate ușoară sub formă de excoriație și echimoză pe față, echimoză pe spate, excoriații în regiunea lombară, plagă contuză în regiunea articulației radio-carpene stângi, plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

Tot ei, la 17 octombrie 2015, aproximativ ora 22.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile și acționând de comun acord, aflându-se în XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, având intenția răpirii părții vătămate Popazoglo E., aplicând forță fizică și cauzându-i leziuni corporale de gravitate ușoară sub formă de excoriație și echimoză pe față, echimoză pe spate, excoriații în regiunea lombară, plagă contuză în regiunea articulației radio-carpene stângi, plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă, înfrângând rezistența opusă de victimă, au scos-o cu forța din domiciliu și au dus-o într-o râpă din apropiere, unde, în mod ilegal, ea a fost privată de libertate.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca răpirea unei persoane, săvârșită de două și mai multe persoane.

Tot ei, la 17 octombrie 2015, aproximativ ora 22.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile și acționând de comun acord, după ce au pătruns în domiciliul părții vătămate Popazoglo E., situat în XXXXXX XXXXXX, XXXXXX și au maltrat-o, cauzându-i leziuni corporale de gravitate ușoară sub formă de excoriație și echimoză pe față, echimoză pe spate, excoriații în regiunea lombară, plagă contuză în regiunea articulației radio-carpene stângi, plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă, au scos-o cu forța din domiciliu și au dus-o într-o râpă din apropiere, au amenințat-o cu omor, amenințare care a fost percepută de victimă ca reală, prezentând suficiente temeuri că se va realiza prin lipsirea de viață.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Instanța a reținut că Cîrchelan A., fiind audiat în calitate de învinuit, a indicat că, la propunerea lui Dimov E. au consumat alcool și au intenționat să sustragă motoreta de la Putere T. Deoarece n-au găsit motoreta, Dimov E., înarmându-se cu un cuțit luat de pe prispa casei, au pătruns în casa părții vătămate însă, fiindu-le opusă rezistență, au fugit, luând cu ei niște produse de patiserie. În aceeași seară, Dimov E. a propus să meargă la Hioară N. să fure ceva. Au pătruns în casă prin pod, Hioară N. dormea, iar Dimov E. s-a mascal. Hioară N. văzându-i, i-a dat lui personal 100 lei, pentru ca să nu fie bătut, iar Dimov E., căutând prin dulapuri, a mai găsit 500 lei. Ulterior, a pătruns în ograda lui Popazoglo E., împreună cu Caracada V. și Dimov E. El, a deteriorat ușa și geamul cu o rangă metalică. Anterior a avut un conflict cu Popazoglo E. și concubinul acesteia. De la casa părții vătămate și până la râpă este o distanță de 2 m. Nu a lovit-o acolo pe Popazoglo E. și nu poate comunica de unde aceasta are leziunile corporale, posibil a căzut jos. Popazoglo E. a căzut în râpă, și după ce a venit Cîrchelan S., ei au fugit.

Inculpatul Dimov E., în ședința de judecată, a recunoscut vinovăția parțial, declarând că împreună cu Caracada V. și Cîrchelan A. au fost la domiciliul lui Popazoglo E. și au strigat la poartă. Deoarece nimeni nu a răspuns, au pătruns în ogradă, iar concubinul lui Popazoglo E. a ieșit afară cu un topor. Cîrchelan A. a deteriorat geamurile, din motiv că nu a ieșit nimeni din casă. Concubinul lui Popazoglo E., ieșind din casă cu toporul, l-a lovit în regiunea spatelui apoi a fugit la vecini. Cîrchelan A. a târât-o pe Popazoglo E. la râpă, pentru a discuta cu ea să nu depună declarații la poliție pentru că a deteriorat geamurile. În regiunea râpei, Popazoglo E. a căzut jos deoarece era în stare de ebrietate. Ulterior, văzând că vin vecinii, au fugit.

Fiind audiat în calitate de învinuit, Caracada V. a comunicat că la propunerea lui Dimov E., toți trei au mers la domiciliul lui Putere T., de unde Dimov E. și Cîrchelan A. au ieșit cu conserve. Aceștia i-au spus că nu au găsit scuterul, astfel au plecat și au mâncat cele sustrase. Tot Dimov E. le-a propus să meargă la Hioară N. pentru a găsi acolo scuterul. Acolo era un automobil, iar Dimov E. și Cîrchelan A. au încercat să pornească motorul, rupând cablurile. Deoarece nu le-a reușit, Dimov E. și Cîrchelan A. au intrat în casă la Hioară N. și au ieșit cu vreo 400 lei. Apoi, împreună cu Caracada V. și Cîrchelan A. au fost la domiciliul lui Popazoglo E. și au strigat la poartă. Personal nu a pătruns în ograda lui Popazoglo E., nu a deteriorat careva bunuri la domiciliul acesteia, nu a numit-o cu cuvinte necenzurate și nu a maltrat-o.

Totodată, vinovăția inculpaților este integral confirmată prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Hioară N. a relatat că în jurul orelor 23.30, în casă au pătruns trei persoane, cu cagule pe cap. În camera vecină dormea fiica sa, XXXXX, care are vârsta de 45 ani, dar nu vorbește și se află la evidența medicului psihiatru. El a luat telefonul, însă a fost lovit de unul din ei cu teul, care se afla în verandă. Apoi, doi au intrat în camera unde dormea fiica sa, altul îl lovea, în timp ce fiica sa striga. Nu a avut posibilitate să o ajute, deoarece era ținut de persoana care îl lovea. Persoana înaltă îi cerea bani și cheile de la automobil. I-a spus că are doar 100 lei în buzunar și acesta i-a luat banii din buzunar. Ei i-au luat toți banii și cheile de la automobil, care se aflau într-un dulap. A reușit să se strecoare printre ei și a văzut că persoana de statură mică o viola pe fiica lui. A luat o secure și s-a îndreptat spre acesta, însă celelalte două persoane nu i-au permis, i-au luat securea și au aruncat-o. Persoana de statură înaltă l-a îmbrâncit, el a căzut pe pat și acesta a început să-i lege picioarele cu cureaua, care i-a scos-o de la pantaloni. Ulterior, cel înalt a intrat în camera fetei. După un timp, au ieșit toți trei în verandă și au luat tot ce au dorit, apoi au ieșit cu toții în ogradă, unde se afla automobilul și cu cuțitul au stricat lăcata de la automobil. În ogradă era o butelie cu apă, unde s-au spălat, apoi au sărit gardul și au fugit. În momentul când se lupta, a scos la unul din ei cagula de pe cap și l-a recunoscut pe Dimov E. Cel de statură joasă era Caracada V., cel înalt – Cîrchelan A. Primul în camera fiicei a intrat Cîrchelan A. și a violat-o. Cuțitul cu care au deteriorat lacătul de la ușa automobilului a fost găsit în automobil. În total i-au sustras 700 lei.

Partea vătămată Popazoglo E. a relatat că, cu o zi înainte, Cîrchelan A. i-a deteriorat toate geamurile și a fost impus de către polițistul de sector, la care ea s-a

adresat, să repare geamurile deteriorate. Însă, a doua zi, inculpații au pătruns în domiciliu ei și au început a deteriora tot. În casă era și concubinul ei, care s-a speriat. Apoi, a fost apucată de către ei de păr și târâtă la râpă, spunându-i-se că-i vor tăia capul și nu va afla nimeni de acest fapt, mai mult, nu va avea posibilitate să dea declarații la poliție. Între timp, concubinul său l-a chemat pe vecinul lor Cîrchelan S., cu care au venit la râpă, unde au și găsit-o.

Martorul Stoica L. a declarat că inculpații au pătruns în domiciliul lui Popazoglo E., unde se afla în acel moment și el. Inculpații au început să arunce cu pietre, iar el s-a ascuns. A fost lovit de către Dimov E. cu o bâtă. Apoi a mers la vecini pentru a cere ajutor și, întorcându-se la domiciliu, nu au depistat-o pe Popazoglo E. Înainte ca Popazoglo E. să fie scoasă din casă, a fost lovită cu pietre, i s-au tăiat mâinile, apoi a fost târâtă la râpă. Anterior, celor întâmplare, Cîrchelan A. le-a deteriorat geamurile casei. Nu cunoaște de ce inculpații au revenit la casa lor, probabil din răzbunare că s-a adresat la poliție pe faptul deteriorării geamurilor. Popazoglo E. i-a spus că a fost amenințată de inculpați că-i vor tăia gâtul și nimeni nu va afla de acest fapt. Popazoglo E. le-a cerut inculpaților să părăsească domiciliul când aceștia au intrat în casă însă, ei au început a deteriora totul în jur. L-a recunoscut în acea noapte pe Caracada V.

Martorul Cîrchelan S. a comunicat că, în jurul orelor 22.00, Stoica L. i-a spus că la ei în casă a intrat cineva. Împreună cu acesta și încă un vecin au mers în direcția unei râpe. Stoica L. le-a spus că persoanele care au pătruns în domiciliu sunt Caracada V., Cîrchelan A. și Dimov E. Au ajuns la râpă și a strigat, însă nu i-a răspuns nimeni. Ulterior au găsit-o pe Popazoglo E., care avea hainele rupte și era tăiată la mână, posibil când a fost târâtă la râpă.

Vinovăția inculpaților se confirmă și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei:

plângerea lui Putere T., prin care a solicitat de a lua măsuri cu persoanele necunoscute, care la 18.10.2013, aproximativ la ora 23.00, au pătruns în domiciliul lui, l-au amenințat cu moartea cu un cuțit, după care i-au sustras produse alimentare;

plângerea lui Hioară N., prin care a solicitat de a lua măsuri cu persoanele necunoscute, care la 18.10.2013, aproximativ la ora 23.20, au pătruns în domiciliul lui, l-au amenințat cu moartea cu un cuțit, după care i-au legat mâinile și picioarele, i-au sustras 700 lei și au violat-o pe fiica lui;

procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic prin care a fost cercetat domiciliul lui Putere T.;

procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic, prin care a fost cercetat domiciliul lui Hioară N.;

raportul de expertiză medico-legală nr. 723 din 21.10.2013, prin care s-a constatat că la examenul ginecologic al victimei XXXXXX s-a depistat ruptura himenului cu semne inflamabile infiltrat hemoragie la nivelul deflorării himenului conform cifrei 7 pe ciferblatul ceasornicului, produsă cu probabilitate mărită în procesul raportului sexual natural și cu aplicarea forței fizice, cu o vechime nu mai mult de 2 zile înainte de expertiză;

raportul de expertiză medico-legală nr. 722 din 21.10.2013, prin care pe corpul lui Hioară N. s-au depistat echimoze pe genunchiul drept, femurul drept, mâna stângă, ce au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil la compresie cu degetele mâinilor, au o vechime de 1-2 zile înainte de examen și se califică ca vătămare neînsemnată;

procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Popazoglo E.;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.10.2015, efectuată la domiciliul lui Popazoglo E.;

raportul de expertiză medico-legală nr. 687 din 19.10.2015, potrivit cărui, la Popazoglo E. s-au depistat leziuni corporale de gravitate ușoară sub formă de echimoze pe față, echimoză pe spate, excoriații în regiunea lombară, plagă contuză în regiunea articulației radio-carpiene stângi, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent, plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă, produsă la acțiunea traumatică cu obiect înțepător.

Or, declarațiile inculpaților date în ședința de judecată, că nu au comis infracțiunile imputate nu sunt veridice, fiind depuse în scopul de a evita răspunderea penală, de a induce instanța în eroare, fiind contrare și celor depuse în cadrul urmăririi penale.

Totodată, afirmațiile inculpaților că au fost maltratați de polițiști la depunerea declarațiilor la urmărire penală, sunt pur declarative, fiind stabilit, potrivit proceselor-verbale, că au fost audiați în prezența reprezentanților legali și a avocaților, nefiind depuse careva plângeri în acest sens organelor de resort până la momentul audierii lor, astfel că sunt depuse cu scopul de a-și ușura situația, de a obține cu orice preț adoptarea unei hotărâri judecătorești favorabile.

Astfel, acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate pe art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea obiectului folosit în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, pe art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, ca tentativă la răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în spațiu închis și păzit, pe art. 179 alin. (2) Cod penal, ca pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței, pe art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane; pe art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omor, acțiunile lui Cîrchelan A. și Dimov E. pe art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit de mai multe persoane, iar acțiunile lui Caracada V. pe art. 42 alin. (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca complicitate la viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit de mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că pedeapsa are drept scop corectarea și reeducarea condamnatului în spiritul legii, prevenirea de săvârșirea de

noi infracțiuni, atât din partea inculpaților cât și din partea altor persoane, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor, de persoana celor vinovați, că unele infracțiuni au fost comise în minorat, în calitate de circumstanțe atenuante fiind constatată comiterea unor infracțiuni de către minori, iar cea agravantă - săvârșirea infracțiunilor în stare de ebrietate, că anterior toți trei au mai comis infracțiuni, unele fiind grave, concluzionând că reeducarea și corectarea lor este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocata Alla Chebac a declarat apel, în numele inculpatului Caracada V., solicitând casarea sentinței.

Apelantul a indicat că este în imposibilitate de a depune o cerere de apel conform cerințelor art. 405 Cod de procedură penală, deoarece nu a făcut cunoștință cu sentința.

3.1. A declarat apel și inculpatul Caracada V., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că nu au fost prezentate probe directe care să-i demonstreze integral vina.

3.2. Avocatul Oleg Gorlenco, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cîrchelan A. să fie condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la o pedeapsă nonprivativă de libertate, iar pe restul infracțiunilor incriminate să fie achitat, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

Apelantul a invocat că nu au fost prezentate probe directe sau indirecte care ar demonstra că inculpatul a comis infracțiunile incriminate.

Potrivit art. 96 Cod de procedură penală, nu au fost dovedite faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, nefiind luată în considerație nici personalitatea inculpatului.

Or, la pronunțarea unei sentințe de condamnare cu o pedeapsă atât de aspră, instanța de fond nu a respectat prevederile art. 5 CEDO.

Sentința redactată integral a recepționat-o la 03.03.2017.

3.3. A declarat apel și avocatul Ignat Dumitran, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Dimov E. să fie achitat pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

Apelantul a indicat că instanța de fond a ignorat declarațiile inculpatului că ei nu au comis infracțiunile incriminate, iar probele administrate nu demonstrează vinovăția acestuia.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 23 octombrie 2018, apelurile au fost admise, casată sentința în partea încasării cheltuielilor judiciare, în latura penală privind art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, în partea stabilirii pedepselor definitive și pronunță în această parte o nouă hotărâre.

Lui Cîrchelan A., Dimov E. și Caracada V., recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, le-a fost stabilită pedeapsa de a câte 1 an și 08 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cîrchelan A. a fost liberat de executarea pedepsei de 1 an și 8 luni închisoare, pentru infracțiunea prevăzută de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, în temeiul intervenirii prescripției răspunderii penale.

Dimov E. și Caracada V. au fost liberați de executarea pedepselor de 1 an și 8 luni închisoare, pentru infracțiunea prevăzută de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, de 3 luni închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, și de 1 an închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, în temeiul intervenirii termenului prescripției răspunderii penale.

Pentru concurs de infracțiuni, confirm art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită pedeapsă definitivă:

- inculpatului Cîrchelan A. – 8 ani și 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv la 20.10.2013 și perioadele 30.12.2015 - 04.02.2016, 03.10.2016 - 23.10.2018;

- inculpatului Dimov E. – 7 ani și 7 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv la 20.10.2013, și perioadele 30.12.2015 - 04.02.2016, 03.10.2016 - 23.10.2018;

- inculpatului Caracada V. – 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv la 20.10.2013, și perioadele 30.12.2015 - 04.02.2016, 03.10.2016 - 23.10.2018.

Cererea procurorului privind încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare de la inculpați a fost respinsă, ca neîntemeiată.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța a reținut că, la cererea apărării, în instanța de apel au fost administrate probe noi: ordonanța procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 15.07.2016, pe faptul maltratării lui Cîrchelan A., Dimov E., Caracada V.; încheierea Judecătoriei Cahul din 20.12.2017 prin care a fost respinsă plângerea depusă de avocatul Oleg Gorlenco, în interesele lui Cîrchelan A. împotriva ordonanței procurorului din 15.07.2016 privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal; încheierea Judecătoriei Cahul din 11.04.2018, prin care a fost admisă plângerea depusă de avocatul Alla Chebac, în interesele lui Caracada V. și declarată nulă ordonanța din 15.07.2016 și ordonanța procurorului ierarhic superior din 24.10.2017; ordonanța procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 15.05.2018, pe faptul maltratării lui Cîrchelan A., Dimov E. și Caracada V. de către colaboratorii de poliție.

La solicitarea procurorului, au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința instanței de fond, inclusiv declarațiile necontestate ale părților vătămate Popazoglo E., Hioară N., reprezentantului legal al părții vătămate Cara V., martorilor Stoica L. și Cîrchelan S., audiați în prima instanță, probele materiale examinate de prima instanță, și au fost date citirii declarațiile părții vătămate Putere T. de la urmărirea penală.

Or, este acceptată poziția instanței de fond ca fiind corectă și argumentată în partea stabilirii circumstanțelor de fapt determinante pentru constatarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate, ce rezultă din probele administrate, corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității ei, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, ce a adus la pronunțarea unei hotărâri corecte de recunoaștere a vinovăției inculpaților.

Deci, în circumstanțele constatate, consolidate de poziția și declarațiile părților vătămate Popazoglo E., Hioară N., martorilor Cara V., Stoica L. și Cîrchelan S. în instanțele de fond și de apel, ponderea probelor acuzării cu desăvârșire domină asupra declarațiilor de dezvinovățire ale inculpaților, atingând nivelul suficient pentru a justifica condamnarea inculpaților, în afara oricărui dubiu rezonabil.

Afirmațiile apărării că inculpații nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunilor, sunt nefondate or, probele administrate demonstrează contrariul, lipsind temeiuri de a pune la îndoială declarațiile părților vătămate și ale martorilor, care în ansamblu cu celelalte probe, confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea faptelor imputate.

Prima instanță întemeiat a considerat ca fiind neveridice declarațiile inculpaților din ședința de judecată, fiind date cu scopul evitării răspunderii penale și inducerii instanței în eroare, or acestea se contrazic prin probele administrate, care combat în întregime versiunea inculpaților, și anume declarațiile părților vătămate și ale martorilor audiați, precum și declarațiile inculpaților de la faza urmăririi penale.

Astfel, pe faptul atacului tâlhăresc săvârșit asupra părții vătămate Putere T., potrivit declarațiilor inculpaților date la etapa urmăririi penale, care sunt coerente și consecutive în partea relatării evenimentelor, la 18.10.2013, la propunerea lui Dimov E. toți trei s-au dus la partea vătămată Putere T. cu scopul de a sustrage o motocicletă. Intrând în ogradă, nu au găsit motocicleta, iar Dimov E. a luat un cuțit de pe prispă și le-a propus să intre în casă. Cîrchelan A. și Caracada V. au rămas în antru, iar Dimov E. a intrat în camera unde dormea partea vătămată, i-a pus cuțitul la gât, întrebându-l despre motocicletă. Când Putere T. l-a lovit cu mâna în cap pe Dimov E., ei toți au fugit spre calea ferată, luând de pe masă trei pachete cu biscuiți, un cozonac și conserve. Potrivit proceselor-verbale de cercetare la fața locului din 19.10.2013 și 20.10.2013, nu departe de domiciliul părții vătămate au fost depistate pachetele de la dulciurile sustrate și o cutie metalică de conservă.

Plângerea depusă de partea vătămată Putere T. atestă, fără dubii, că fapta atacului de tâlhărie la care a fost supus, a avut loc.

Deși declarațiile părții vătămate Putere T. de la urmărirea penală nu pot fi administrate în calitate de probă, deoarece la faza urmăririi penale nu a fost petrecută confruntarea între el și inculpați, iar la data de 03.01.2015 acesta a decedat, săvârșirea infracțiunii de către inculpați rezultă nu doar din declarațiile acestora de la urmărirea penală, dar și din circumstanțele constatate, atacurile de tâlhărie fiind săvârșite imediat unul după altul la Putere T. și Hioară N. și, inițial, inculpații au pătruns în gospodăriile acestora cu unul și același scop – căutarea unei motorete pentru a o sustrage.

În continuare, potrivit aceluiași declarații ale inculpaților, Dimov E. le-a propus să meargă la partea vătămată Hioară N., cu scopul de a fura ceva. Sărind gardul, ei au urcat în pod, de unde au pătruns în casă. Dimov E. s-a mascat pe față cu batic. Partea vătămată văzându-i, s-a speriat și le-a dat 100 lei ca să nu-l bată. Au căutat prin dulapuri și au mai găsit 500 lei. În ogradă Cîrchelan A. și Dimov E. au

încercat să deterioreze cablurile de la automobil pentru a porni motorul, însă nu au reușit.

Vinovăția inculpaților se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Hioară N., care a indicat că inculpații au intrat în casă, când el a luat telefonul, unul din ei l-a lovit, iar Cîrchelan A. și Dimov E. s-au dus în camera fiicei și au violat-o. Cîrchelan A. primul a intrat în camera unde dormea fiica, a rupt hainele de pe ea și a violat-o. În acest timp Caracada V. și Dimov E. îl loveau. Fiica lui striga, el a vrut s-o ajute, însă unul din ei l-a împins spre pat și i-a legat picioarele cu cureaua. Apoi și Dimov E. a intrat la fiica lui și a violat-o, iar Cîrchelan A. și Caracada V. îl loveau în continuare. Toți trei l-au lovit cu mâinile și picioarele. Dimov E. a luat banii din dulap și i-a pus în buzunar. Apoi, inculpații au ieșit în ogradă și cu cuțitul au spart lacătul de la automobil și au tăiat cablurile. Lângă automobil ei s-au spălat de sânge. Inculpații s-au aflat în casă aproximativ 20 minute, nu l-au amenințat cu moartea, însă l-au bătut. Dimov E. a știut cum să intre în casă și i-a adus pe cei doi.

Inculpatul Cîrchelan A. în cadrul urmăririi penale a declarat că Dimov E. i-a propus să meargă la Hioară N., deoarece anterior a fost la el acasă și știe că sunt multe lucruri acolo și ei au acceptat. Au sărit gardul din grădină, au urcat în pod și de acolo au pătruns în casă, iar martorul Cara V. a confirmat că capacul de la gura podului era dat la o parte și pe perete era o urmă de picior.

Totodată, conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19.10.2013, în salonul automobilului lui Hioară N. a fost depistat un cuțit de bucătărie cu inscripția „stanles”, cu mânerul de masă plastică de culoare albastră combinat cu sur, cabluri deteriorate; în dormitorului lui Hioară N., jos lângă sobă și pat a fost depistată o curea din piele artificială, de culoare cafenie, ruptă și o bucată de materie albastră; în dormitorul lui XXXXXX pe țol lângă pat, pe cearșaf și saltea au fost depistate pete de sânge, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 722 din 20.10.2013, la Hioară N. au fost constatate vătămări corporale: echimoze pe genunchiul drept, femurul drept, mâna stângă, ce au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect(e) contondent(e) dur(e).

Or, în sensul dispozițiilor art. 188 Cod penal prin *atac* trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Astfel, inculpații au pătruns în domiciliul lui Hioară N., i-au aplicat lovituri, l-au legat cu cureaua, au violat-o pe fiica acestuia, care este invalid de gradul I cu handicap psihic, au sustras banii, apoi au atentat la răpirea din curtea casei a automobilul, au rupt cablurile, încercând să pornească motorul.

Deci, este cert faptul că inculpații, înțelegându-se în prealabil, au pătruns în locuințele părților vătămate Putere T. și Hioară N. și au realizat pe neașteptate atacul agresiv asupra părților vătămate, însoțit de amenințarea cu violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanelor agresate, cu scopul de a sustrage bunurile părții

vătămate, iar faptele lor întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Cu referire la tentativa de răpire a automobilului ce aparține lui Hioară N., fără scop de însușire, se atestă că motivul infracțiunii este unul special și anume dorința de a face o plimbare cu mijlocul de transport. Inculpații au pătruns în salonul automobilului, au încercat să întreprindă măsuri pentru a porni motorul, însă din motive ce nu depind de voința lor, intenția acestora de a se folosi temporar de mijlocul de transport nu s-a realizat, fapta fiind calificată ca tentativă de răpire a automobilului în baza art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

La fel, a fost dovedită și vinovăția inculpaților Cîrchelan A. și Dimov E. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar a inculpatului Caracada V. – conform art. 42 alin. (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Potrivit procesului-verbal de ridicare din 19.10.2013 au fost ridicate hainele victimei XXXXX, toate îmbibate cu sânge, iar raportul de expertiză medico-legală al părții vătămate, în afara oricărui dubiu, atestă pe corpul acesteia urmele raportului sexual, apariția cărora coincide timpului săvârșirii infracțiunii.

Or, probele administrate, raportate la declarațiile părții vătămate Hioară N., atestă că inculpații Cîrchelan A. și Dimov E., în stare de ebrietate, au săvârșit raportul sexual forțat, prin constrângere fizică a victimei Hioară A., profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, știind că aceasta suferă de o maladie psihică, ce nu i-a permis să înțeleagă caracterul și esența acțiunilor acestora. Ambii inculpați au realizat latura obiectivă a infracțiunii, acționând de comun acord în calitate de coautori. Și realizarea laturii subiective a acestor infracțiuni de către inculpați este în afara oricărui dubiu, or aceștia au acționat cu discernământ și cu intenție directă.

A fost constatată și complicitatea la viol a lui Caracada V., fiind stabilit că acesta în cursul executării infracțiunii de viol de către inculpații Cîrchelan A. și Dimov E., a contribuit la săvârșirea infracțiunii de viol prin favorizarea raportului sexual forțat comis în privința părții vătămate, înlăturând obstacolul prin imobilizarea lui Hioară N. care a încercat să-i împiedice.

Astfel, concluziile privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate rezultă din declarațiile părților vătămate, care au o succesiune logică și sunt în concordanță cu celelalte probe, din declarațiile inculpaților date în cadrul urmăririi penale, fiind stabilit că declarațiile inculpaților în instanța de fond și apel nu corespund realității și sunt făcute în scop de evitare a răspunderii penale pentru infracțiunile comise, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu lipsa vinovăției și achitarea acestora.

Totodată, a fost dovedită vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1), 164 alin. (2) lit. e) și 155 Cod penal.

Conform declarațiilor părții vătămate Popazoglo E., martorilor Stoica L. și Cîrchelan S., în coroborare cu alte probe concludente și pertinente, la 17.10.2015 inculpații au venit la domiciliul părții vătămate și au pătruns în casa acesteia, unde au deteriorat televizorul, ușa de la intrare, ferestrele, folosind pietre, un hârleț, scânduri de la gard. Dimov E. l-a lovit cu o bătă pe concubinul acesteia, Stoica L., care s-a speriat și a fugit la vecini după ajutor. Înainte de a fi scoasă din casă, partea vătămată

a fost lovită cu pietre, i-au fost tăiate mâinile, apoi inculpații au dus-o spre râpă, ignorând rugămintea părții vătămate de a părăsi domiciliul ei, continuând să deterioreze tot ce le era în cale. Partea vătămată a considerat că a fost o amenințare reală cu moartea, or inculpații fiind în stare de ebrietate, au târât-o de păr spre râpă, îi închideau gura, spunându-i că nu trebuia să-l declare la poliție pe Cîrchelan A. pentru că i-a stricat anterior geamurile. Caracada V. a amenințat-o verbal, iar Dimov E., ținând-o de păr, a amenințat-o că îi va tăia capul. Toți trei au tras-o de păr și o târau pe spate spre râpă, unde a găsit-o concubinul Stoica L. care a venit împreună cu vecinii.

Mai mult, inculpații au recunoscut săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, confirmând că au pătruns în domiciliul părții vătămate fără acordul acesteia, iar la propunerea de a-l părăsi, au refuzat. Potrivit declarațiilor inculpaților făcute la urmărire penală, motivul pătrunderii în domiciliul părții vătămate a fost de a se răzbuna pe aceasta pentru faptul că anterior îl declarase pe Cîrchelan A. la poliție pentru că i-a spart geamul și pentru a-l bate pe concubinul acesteia, Stoica L., care l-a bătut anterior pe Cîrchelan A. Astfel, inculpații au consumat 2 litri de vin, iar Cîrchelan A. le-a propus să meargă cu el pentru a-l bate pe vecin. În jurul orelor 22.30 s-au dus la domiciliul părții vătămate, au intrat în ogradă strigând ca Stoica L. să iasă, Cîrchelan A. a rupt câteva scânduri de la gardul din ogradă și Caracada V. a luat o scândură în mână, și au lovit în geamul ușii, stricând sticla, iar Dimov E. cu ranga metalică a lovit în ușa de la intrare, deteriorând-o. Cîrchelan A. s-a dus după casă și a deteriorat geamurile. Apoi, Dimov E. a vrut să intre în casă, însă Stoica L. l-a lovit cu toporul și a fugit în stradă. Dimov E. și Cîrchelan A. au intrat în casă și au scos-o afară pe Popazoglo E. și au târât-o spre râpă, nu departe de domiciliul acesteia.

Deși inculpații nu recunosc că au târât-o de păr pe partea vătămată spre râpă și nu au amenințat-o cu omor, circumstanțele constatate prin probele coroborante atestă contrariul. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 687 din 19.10.2015, la partea vătămată s-au constatat excoriație și echimoză pe față, echimoză pe spate, excoriații în regiunea lombară, plagă contuză în regiunea articulației radio-carpene stângi, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect(e) contondent(e), plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă, produsă la acțiunea traumatică cu obiect înțepător-tăietor și se califică ca vătămări corporale ușoare. Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18.10.2015, în partea de vest de la domiciliul părții vătămate la o distanță de 7 m. se află o râpă, iar la o distanță de 9 m. de locuință a fost depistată o rangă din metal ruginită cu lungimea de 1 m., un băț din lemn și o rangă din metal. Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 20.10.2015, pe o rangă metalică ruginită cu lungimea de 41 cm. și un băț de lemn cu lungimea de 80 cm. și diametrul de 1 cm., s-a depistat o substanță asemănătoare cu sângele.

Declarațiile inculpaților că partea vătămată Popazoglo E. ar fi mers benevol spre râpă și ar fi căzut în râpă din cauza stării de ebrietate, sunt irelevante. Însă, martorul Cîrchelan S. a confirmat că partea vătămată în acea zi nu a servit alcool, deoarece administra medicamente. Inculpații au pătruns pe neașteptate în domiciliul părții vătămate, cu scopul de a se răzbuna, deteriorând tot ce le stătea în cale,

utilizând ranga metalică, scânduri de lemn rupte de la gard, iar procesul-verbal de cercetare la fața locului confirmă volumul deteriorărilor produse în urma acțiunilor inculpaților. Martorul Stoica L., ieșind, l-a lovit pe Dimov E. cu toporul și speriat a fugit după ajutor. În aceste condiții, partea vătămată nicidecum nu putea să meargă noaptea, benevol spre râpă, la o distanță de 7-9 m. de la domiciliul său, cu trei persoane în stare de ebrietate care au agresat-o cu bestialitate, doar pentru a discuta.

Prin amenințare se înțeleg acțiunile concrete ale făptuitorului de amenințare, pe care victima le percepe ca reale, cu posibilitate de realizare în viitorul nu prea îndepărtat. În acest context, infracțiunea prevăzută la art. 155 Cod penal se consideră consumată din momentul comunicării victimei a intenției de a o omorî, iar victima a perceput această amenințare ca fiind reală.

Prin urmare, inculpații în mod forțat au privat partea vătămată Popazoglo E. de libertate, lovind-o cu pietre și sticle, târând-o de păr de la domiciliu spre râpă, amenințând-o cu omor, că îi vor tăia capul, apoi au abandonat-o în râpă și au fugit de teama vecinilor care se apropiau, iar victima a perceput amenințarea ca reală, posibilă de realizare, acțiunile acestora întrunind atât latura obiectivă, cât și subiectivă a infracțiunilor de răpire și amenințare cu omor.

Astfel, circumstanțele constatate confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate și în același timp combat declarațiile controversate ale inculpaților, depuse la diferite etape ale cauzei penale cu scopul de autoapărare, care nu coroborează între ele.

Totodată, argumentele apărării că inculpații au fost influențați la darea depozițiilor în cadrul urmăririi penale, fiind maltratați de colaboratorii de poliție și nevoiți să recunoască vinovăția, sunt neîntemeiate.

Or, prin ordonanțele de refuz în pornirea urmăririi penale din 15.07.2016 și 15.05.2018 s-a dispus refuzul pornirii urmăririi penale pe faptul maltratării inculpaților de către colaboratorii de poliție, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Pretinsele acțiuni de tortură din partea lucrătorilor de poliție, invocate de către inculpați, au fost investigate de către procuror și nu s-au adeverit. Mai mult, fiind contestate acțiunile procurorului de către inculpatul Caracada V., ordonanța procurorului din 15.07.2016 a fost anulată prin încheierea judecătorului de instrucție din 11.04.2018, pe motivul desfășurării unei anchete ineficiente, însă ulterior ordonanța procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale din 15.05.2018 nu a fost contestată de inculpați.

Pe lângă aceasta, formalitatea afirmațiilor inculpaților cu privire la maltratare, se confirmă și prin faptul că la faza urmăririi penale inculpații au făcut declarații de recunoaștere a faptelor infracționale nu doar în fața ofițerului de urmărire penală, dar și în fața procurorului la momentul când au fost audiați după punerea sub învinuire, cu participarea apărătorilor, reprezentanților legali și pedagogului. Și în prima instanță inculpații Cîrchelan A. și Caracada V. au declarat că au dat declarații benevol la procuratură și nu au fost amenințați sau bătuți.

Admiterea apelurilor apărării rezidă din faptul că instanța de fond eronat a stabilit pedeapsa pe capătul condamnării inculpaților pe art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal și pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților.

Deci, la data săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, sancțiunea normei incriminate prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 până la 5 ani, infracțiunea dată fiind una mai puțin gravă.

Conform art. 25 alin. (3) Cod penal, răspunderea pentru pregătirea de infracțiune și pentru tentativă de infracțiune se stabilește, conform articolului corespunzător din Partea specială a prezentului cod, ca și pentru infracțiunea consumată, cu trimitere la art. 26 și 27, respectându-se prevederile art. 81.

Art. 81 alin. (3) Cod penal prescrie că mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Potrivit prevederilor art. 70 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Astfel, la data comiterii infracțiunii prevăzute de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, inculpații erau minori, iar la stabilirea pedepsei, instanța de fond a omis să aplice prevederile art. 81 Cod penal în coroborare cu art. 70 Cod penal, la aplicarea cărora pedeapsa pentru această faptă este 1 an și 8 luni închisoare.

Prin urmare, inculpaților recunoscuți vinovați pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal li se stabilește pedeapsa de 1 an și 8 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (2), (7) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. Termenele prescripției de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori, astfel că inculpații se liberează de executarea pedepsei de 1 an și 8 luni închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, în temeiul intervenirii prescripției răspunderii penale.

Totodată, la data comiterii infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, sancțiunea prevedea pedeapsa cu închisoare de până la 3 ani, iar sancțiunea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal prevedea pedeapsa cu închisoare de la 1 la 3 ani, infracțiunile date fiind mai puțin grave.

În temeiul art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (2), (7) Cod penal, inculpații Dimov E. și Caracada V., care erau minori la momentul săvârșirii violării domiciliului și amenințării cu omor față de partea vătămată Popazoglo E., se liberează de executarea pedepselor de 3 luni închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod

penal și 1 an închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, în temeiul intervenirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

În același timp, prima instanță corect a stabilit și individualizat pedepsele inculpaților pentru infracțiunile prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 171 alin. (2) lit. c) și art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpaților, de principiile generale privind aplicarea pedepsei consfințite în art. 7, 62, 75 Cod penal, de circumstanța atenuantă – săvârșirea infracțiunii de către minori și de cea agravantă - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, că aceștia nu sunt la prima abatere de la lege, anterior fiind supuși răspunderii penale, că activitatea lor infracțională durează o perioadă îndelungată de timp și just a concluzionat că corectarea lor este posibilă doar cu izolare de societate.

Mai mult, în sprijinul individualizării pedepselor au fost puse și materialele de caracterizare a personalității inculpaților, în special referatele prezentențiale, potrivit căror inculpații au șanse medii de a recidiva și perspectivele lor de reintegrare în societate sunt medii.

Astfel, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, inculpatului Cîrchelan A. i se stabilește pedeapsa definitivă de 8 ani și 10 luni închisoare, inculpatului Dimov E. - 7 ani și 7 luni închisoare și inculpatului Caracada V. - 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, alegațiile apărării că în prima instanță neîntemeiat au fost date citirii declarațiile părții vătămate Putere T., contrar prevederilor art. 371 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt irelevante, fiind stabilit că deși, citirea declarațiilor părții vătămate Putere T. în ședința primei instanțe contravine prevederilor art. 371 alin. (2) Cod de procedură penală, aceasta nu constituie temei de casare a sentinței, or la baza constatării vinovăției inculpaților nici nu au fost puse declarațiile părții vătămate Putere T. de la urmărirea penală, acestea nefiind reflectate în sentință.

Sunt neîntemeiate și afirmațiile apărării că instanța de fond nu s-a expus referitor la succesorul părții vătămate Putere T., or neparticiparea succesului părții vătămate decedate Putere T. nu a afectat procedura examinării cauzei și soluțiile adoptate, iar instanța nu este obligată să identifice și să caute potențialul succesori al părții vătămate decedate, inițiativa de a interveni în proces și de a participa la examinarea cauzei aparținând acestora, circumstanțele date fiind reiterate și la judecarea cauzei în apel.

La fel, nu se justifică și argumentul apărării că audierea în prima instanță a inculpaților minori a avut loc în lipsa pedagogului, fiind stabilit că audierea în prima instanță a inculpatului Dimov E. s-a petrecut la data de 16.06.2016, când acesta împlinise vârsta majoratului, iar a inculpaților Caracada V. și Cîrchelan A. s-a petrecut la data de 28.06.2016, în prezența și cu participarea reprezentantului DASPF Cahul, Mogoli D., angajată în calitate de pedagog, iar inculpatul Cîrchelan A. la momentul audierii împlinise vârsta majoratului.

Pe lângă aceasta, cu privire la alegația acuzării că apelurile inculpatului Caracada V. și ale avocaților Oleg Gorgenco și Ignat Dumitran au fost depuse peste termen, nefiind solicitată repunerea în termen, se atestă că potrivit procesului-verbal

al ședinței de judecată sentința a fost pronunțată la 03.10.2016, iar apelanții susțin că la această dată a fost pronunțat doar dispozitivul sentinței. Totodată, conform dovezilor de primire a sentinței, avocații Ignat Dumitran și Oleg Gorlenco, precum și procurorul Botnari E. au primit sentința la data 03.03.2017, iar în adresa Penitenciarului-5 Cahul și a inculpaților sentința a fost expediată la 06.03.2017. Deci, fiind stabilit că la 03.10.2016 a fost pronunțat doar dispozitivul sentinței, iar termenul de depunere a apelului curge de la momentul pronunțării sentinței integrale, apelurile sunt depuse în termen și apelanților nu le este imputabilă nici o incidență procedurală legată de termenul de apel.

Este nefondată și cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 80 de lei, suportate la efectuarea expertizei medico-legale, or aceste sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor înscrinate.

Art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală atribuie instanței dreptul discreționar în a decide asupra obligării condamnatului să recupereze cheltuielile judiciare, iar suportarea cheltuielilor respective de către stat constituie o obligație pozitivă a acestuia, în sensul prevederilor CEDO.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, menținerea sentinței în privința inculpaților Cîrchelan A. și Dimov E., pe motiv că apelul a fost greșit admis și dispunerea rejudecării cauzei în privința inculpatului Caracada V. de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că apelurile avocaților Ignat Dumitran și Oleg Gorlenco au fost introduse tardiv, potrivit materialelor cauzei, fiind stabilit că aceștia au participat la examinarea cauzei în fond și la pronunțarea integrală a sentinței, ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 03.10.2016.

Totodată, instanța de apel a dispus casarea sentinței doar pe capătul condamnării inculpaților pe art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, însă nu și pe art. 179 alin. (2) și 155 Cod penal, iar în partea descriptivă a deciziei instanței de apel lipsește motivarea soluției privind liberarea inculpaților Dimov E. și Caracada V. de executarea pedepselor pentru infracțiunile prevăzute la art. 179 alin. (2) și 155 Cod penal.

Pe lângă aceasta, situația inculpatului Caracada V. urmează a fi rejudecată de către instanța de apel prin prisma intervenirii termenului de prescripție.

Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar la finisarea procesului penal sumele achitate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare constituie cheltuieli judiciare care urmează a fi suportate de condamnat.

În dispozitivul instanței de apel lipsește soluția privind cheltuielile judiciare, după cum prevede art. 385 alin. (1) pct. 14, 397 alin. (5) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, simpla soluție de respingere a cererii de încasare a cheltuielilor judiciare nefiind o soluție procesuală deplină și legală, nefiind soluționată corect chestiunea legată de încasarea cheltuielilor judiciare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, apelul a fost introdus tardiv.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Ignat Dumitran, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Dimov E. să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunilor incriminate.

Recurentul a invocat că instanța de fond a ignorat declarațiile inculpaților că nu au comis infracțiunile incriminate, iar probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpatului Dimov E.

Instanța de apel a preluat motivarea instanței de fond, fără a analiza motivele invocate în apelul apărării și fără a da apreciere și a exclude dubiile și contrazicerile apărute în cadrul examinării cauzei.

Or, rapoartele de expertiză medico-legală confirmă versiunea inculpaților că nu au întreținut raporturi sexuale cu victima, iar instanța nu a motivat și nu a argumentat în niciun mod excluderea acestei probe.

Pe lângă aceasta, partea vătămată Popazoglo E. a declarat că a fost trasă de păr și târâtă la râpă, însă, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 687 din 19.10.2015, la partea vătămată s-au constatat excoriație și echimoză pe față, echimoză pe spate, excoriații în regiunea lombară, plagă contuză în regiunea articulației radio-carpiene stângi, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect(e) contondent(e), plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă, produsă la acțiunea traumatică cu obiect înțepător-tăietor și se califică ca vătămări corporale ușoare, nefiind dovedit că aceasta a fost trasă de păr, versiunea dată fiind susținută și de inculpați.

Mai mult, în sentință nu este indicat pentru care infracțiuni s-au stabilit pedepsele inculpaților.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când apelul a fost introdus tardiv, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului Ignat Dumitran, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5.1. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Dimov E. și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților, părților vătămate, martorilor Stoica L., Cîrchelan S., plângerile lui Putere și Hioară N., procesele-verbale de cercetare la fața locului și tabelul fotografic prin care au fost cercetate domiciliul lui Putere T. și a lui Hioară N., raportul de expertiză medico-legală nr. 723 din 21.10.2013 a victimei XXXXX, raportul de expertiză medico-legală nr. 722 din 21.10.2013 a lui Hioară N., procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Popazoglo E., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.10.2015, efectuată la domiciliul lui Popazoglo E., raportul de expertiză medico-legală nr. 687 din 19.10.2015, că la Popazoglo E. s-au depistat leziuni corporale de gravitate ușoară sub formă de echimoze pe față, echimoză pe spate, excoriații în regiunea lombară, plagă contuză în regiunea articulației radio-carpiene stângi, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent, plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreapta, produsă la acțiunea traumatică cu obiect înțepător, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins probele apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, soluția instanței de apel în privința inculpatului Cîrchelan A. pe art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a, c) Cod penal și în privința inculpaților Dimov E. și Caracada V. pe art. 27, 192¹ alin. (2) lit. a, c), 179 alin. (2), 155 Cod penal este corect fondată pe prescripțiile imperative din art. 60 alin. (1) lit. b), (2), (7) Cod penal că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave au expirat 5 ani. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. Termenele prescripției de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 25 alin. (3), 61, 70 alin. (1), 75, 81 alin. (3), 84 alin. (1) Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Răspunderea pentru pregătirea de infracțiune și pentru tentativă de infracțiune se stabilește, conform articolului corespunzător din Partea specială a prezentului cod, ca și pentru infracțiunea consumată, cu trimitere la art. 26 și 27, respectându-se prevederile art. 81. Mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

La fel, se atestă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluționarea chestiunii legate de cheltuielile judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, respectivele cheltuieli urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În același timp, recursurile ordinare, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.I. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în aceste recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.I. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Pe lângă aceasta, argumentele acuzării că apelurile avocaților Ignat Dumitran și Oleg Gorlenco au fost introduse tardiv, sunt nefondate, deoarece, conform art. 402 alin. (1), 338 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, copia de pe care se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată, iar celor care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Însă, în materialele cauzei, inclusiv în procesul-verbal al ședinței de judecată din 03.10.2016 și actele ulterioare (*vol. IV f.d. 238*), lipsește informația despre respectarea de către instanța de fond a procedurii privind pronunțarea sentinței integrale, conform prescripțiilor de drept enunțate, fapt ce exclude verificarea circumstanțelor invocate de procuror, și care urmează a fi interpretat în favoarea apărării.

Totodată, soluția procurorului, privind *casarea deciziei menționate în privința inculpaților Cîrchelan A., Dimov E. și Caracada V., recunoscuți vinovați în*

săvârșirea infracțiunilor incriminate și în partea soluției privind cheltuielile judiciare, menținerea sentinței în privința inculpaților Cîrchelan A. și Dimov E. recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunilor incriminate și în partea soluției privind cheltuielile judiciare, pe motiv că apelul a fost greșit admis și dispunerea rejudecării cauzei în privința inculpatului Caracada V. recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor incriminate, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată este neclară și divergentă în raport cu motivele invocate în recurs.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus clar, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de Procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și de avocatul Ignat Dumitran, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 23 octombrie 2018, în privința inculpaților Cîrchelan Anatolie XXXXXX, Dimov Eduard XXXXXX și Caracada Veaceslav XXXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun